

[Alice Faber]

at ændre og bygge oven på den oprindelige uddannelse og dermed sikre sig mulighed for at klare sig igennem samfundsændringerne, så der bliver det udbud af arbejdskraft, det ændrede samfund har brug for.

Det, ministeren har foretaget sig i sin tid som undervisningsminister, er at skabe uro og splittelse med nogle meget uigennemtænkte og kortsigtede dispositioner. Regeringen er så fokuseret på besparelser, at den overser konsekvenserne af de besparelser, den foreslår og desværre af og til ved hjælp af de radikale får gennemført.

Der er sket en gradvis forringelse af en del uddannelser i ministerens tid, fordi han f.eks. bare sætter flere stole ind på uddannelsesstederne, men undlader at tilføre flere ressourcer eller skærer ned på ressourcerne, så de studerende mangler apparatur og mulighed for kontakt med lærerne osv.

Overflytning af midlerne til erhvervsvenlige uddannelser, som ministeren kalder det, fra områder med dårlige beskæftigelsesmuligheder er uhyre problematisk. Tanken om at finde frem til de erhvervsvigtige uddannelser er baseret på nogle meget spinkle forudsætninger. Det samme gælder forudsætningerne for at vurdere områder med dårlige beskæftigelsesudsigter. Der er eksempler på opgørelser over ledighedsramte, som er helt hen i vejret. Det gælder f.eks. socialpædagogerne og geograferne. Området er bredt og stort, det har altid været svært at overskue for politikerne. Hver gang der skal skæres ned, kommer der nye udtryk, som prøver at skjule, at det drejer sig om nedskæringer. Der er megen ordmagi i denne sektor, og her drejer det sig om ministeriets og direktoratets ordmagi. Universitetsavisen for Københavns universitet har ligefrem lavet en ordliste til sine læsere.

Fru Eva Møller var inde på, at vi ikke havde drøftet dette område ret meget i folketinget. Jeg vil spørge ministeren, om han finder det relevant, at vi i uddannelsesudvalget afholder en konference om dette område, hvor vi kan drøfte nogle af alle de komplicerede problemer.

Den største planlægningsfadæse, ministeren har lavet, er dog skrivelsen i forbindelse med indkaldelsen af institutionsbidrag til forslag til finanslov for 1986. Hermed sætter ministeren en lang række detaljerede aftaler og langsigtede udviklingsplaner på uddannel-

sesinstitutionerne ud af kraft, hvilket rektor-kollegiet skriver til uddannelsesudvalget. Det er ikke just tillidsskabende. Her viser ministeren sit sande ansigt: det drejer sig om at undergrave styrelsesloven. Det er vel det ideologiske hovedsigte. Ministeren har blokeret for en frugtbar udvikling i den omstilling, der er i gang, men også for den fremtidige. Det er et problem, at der er så meget, der slås i stykker.

Mange områder har i lang tid arbejdet seriøst og loyalt med at omlægge og modernisere studierne og foreslå nye studier på fagligt forsvarligt grundlag. Ministeren plukker så i områderne og skærer ned ud fra nogle meget luftige prognoser, eller er det mon ikke et politisk felttog mod den kritiske forskning og uddannelserne?

RUC skal nævnes specielt. Reduktionen er ødelæggende for universitetet, men det er måske også det, der er meningen. RUC har loyalt lavet et meget omfattende omstillingsarbejde for at lave nye uddannelseskombinationer. Midt i den store omlægning har man forventet ro om rammerne de første år. Hvor længe kan RUC fortsætte omstrukturingsarbejdet? Hvis det er for at undergrave RUC, var det ærligere at sige det, så kunne vi tage den kamp op.

Også humaniora på universiteterne og centrene har gjort en stor indsats for at omprofilere sig henimod uddannelser med bedre beskæftigelsesmuligheder.

På Odense universitet går en tredjedel af humaniorastuderende på utraditionelle uddannelser, først og fremmest på en erhvervsøkonomisk-sproglig kombination. Det arabiske studieområde og en russisk-samfundsvidenskabelig kandidatuddannelse er også eksempler.

Der har gået rygter om, at humaniora på Odense universitet skulle nedlægges, men nu bruger man åbenbart salamtaktikken. I 1986 skal der skæres 10 årsværk og de næste 7 år en sjettedel af hele lærer- og TAP-staben. Og så varsles der nye besparelser. Hvis de bliver en realitet, vil humaniora definitivt forsvinde fra både Odense universitet, Ålborg universitetscenter og RUC, og det bliver en utrolig voldsom skævdeling af uddannelserne her i landet.

Af halsløse detailbesparelser skal også nævnes historie på AUC og geografi på Århus universitet. Der er mange håbløse bespa-